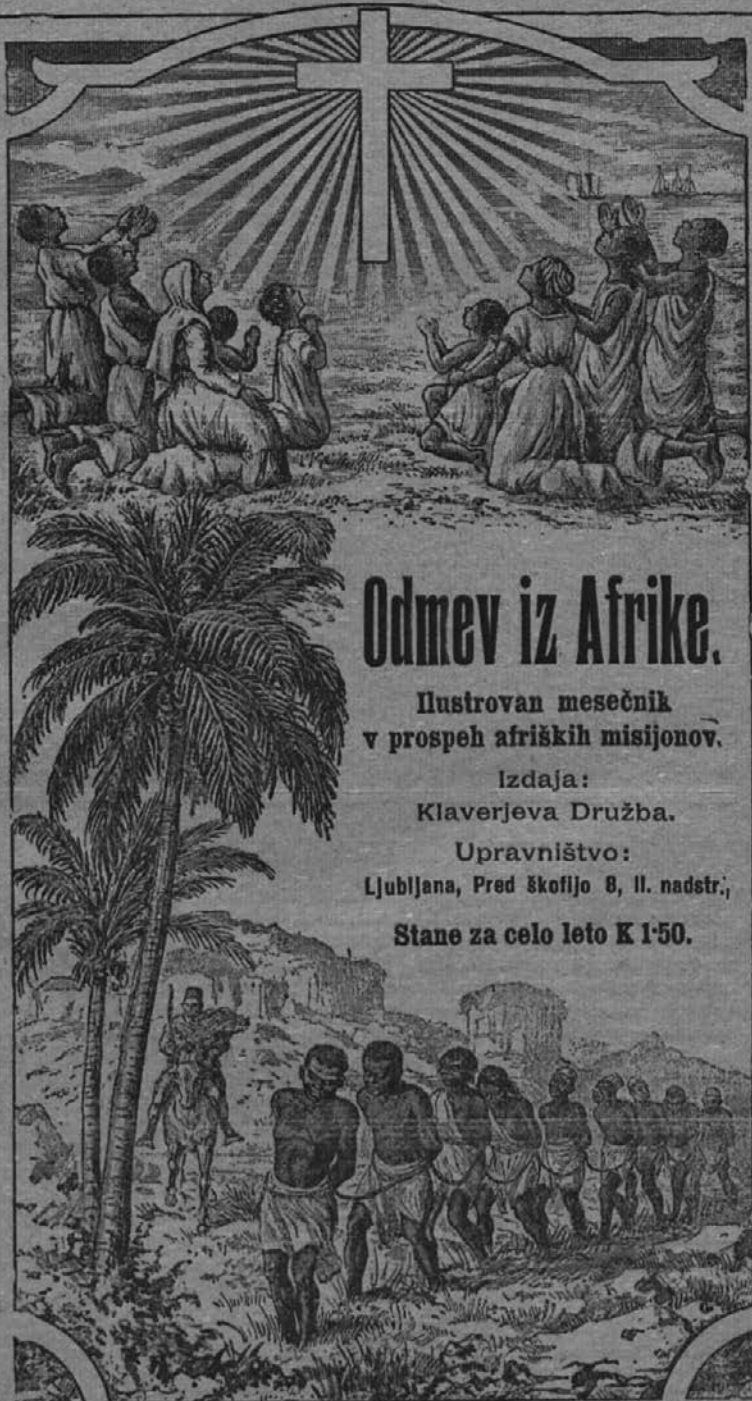




Odmev iz Afrike.

Ilustrovan mesečnik
v prosep afriških misijonov.

Izdaja:

Klaverjeva Družba.

Upravništvo:

Ljubljana, Pred škofijo 8, II. nadstr.,

Stane za celo leto K 1.50.

Odmev iz Afrike,

ilustrovan mesečnik v
prospeh afriških misijo-
nov in v oproščenje za-

morskih sužnjev. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Tiska se v slovenskem, poljskem, češkem, nemškem, ogrskem, francoskem, angleškem in laškem jeziku. Blagoslovljen po papežih Piju X. in Benediktu XV. Stane za celo leto **K 1.50**. Naroča se pod naslovom: Podružnica Družbe sv. Petra Klaverja, **Ljubljana**, Pred Škofijo 8, II. nadstropje; Trst, via Sanità 14.

Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega, kjer se sprejemajo tudi novi naročniki.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost glavni voditeljici Klaverjeve Družbe, gospej grofici M. Tereziji Ledóchowski, začasno **Salzburg**, Dreifaltigkeitsgasse 12.

Vsebina številke meseca decembra:

Kazalo letnika 1916. — Kvišku k „misijonskemu sv. obhajilu“! — Dušna premija. — Misijonski dopisi: Vzgoja v Ugandi. (Piše škof Biermanns.) — Apostolski vikarijat Uganda. (Pismo seminarista Ddiba.) — Apostolski vikarijat Banguéolo. (Poročja škof Larue) — Pisma misijonarjev (došla od 1. avgusta do 1. septembra 1916). — Kratki misijonski dopisi. — „Pomožne misijonarke“. — Katero nalogo naj vrši „Odmev iz Afrike“ ob času vojske. — Iz kroga čitateljev. — Slike: Profesorji in seminaristi semenišča v Ugandi. — Seminarist Jožef Ddiba. — Tiskarska stavница v Maria Sorg.

Primerna navodila misijonskim prijateljem.

Neka dobrotnica afriških misijonov je izdala Družbi sv. Petra Klaverja skrivnost, katera ji pomaga priti do njenih doneskov. V ta namen se služi sledečih primernih malih sredstev, in kdo ne bi rad posnemal njenega zgleda! Koliko lepega denarja se razmeče prav zastoj in brez vsake koristi! Na tisoče duš bi se moglo rešiti z njim. Zakaj si ne bi hotel preskrbeti vsak misijonski prijatelj malega hranilčka v prid ubogim zamorcem v Afriki? Vanj naj vrže svoj dar, kdor želi prejeti kako milost; kdor se je kaj pregrešil, naj to poravnava z doneskom v hranilček; ako je kdo v družini obotel, naj si izprosi ozdravljenja z malo miloščino, ki jo spusti v zamorski hranilček; kdor je napravil dobro kupčijo, naj pokaže svojo hvaležnost s tem, da daruje del svojega dobička v korist ubogim zamorcem itd. Tako se nabere v teku leta precejšnja vsotica, katera naj bi se potem odposlala Družbi sv. Petra Klaverja za njene črne varovance tam v Afriki z namenom, izprostiti si s tem božjega blagoslova za prihodnje leto. In — misijonska miloščina nikakor ne bi ostala brez blagoslova, gotovo bi prinesla obilnega sadu že zdaj v sedanjem življenju, koliko več pa šele v večnosti!

Marsikatera prijateljica prebere misijonski list „Odmev iz Afrike“, potem pa ga v skrinjo zapre. Ali ne bi bilo veliko boljše, poslati ga kakšni premožnejši osebi, katera bi rada in lahko veliko dala, pa zakaj ne da? Zato, ker morebiti še ne pozna Družbe sv. Petra Klaverja, morda ni še nikoli nič slišala o ubogih zamorcih tam v daljni Afriki. Na delo torej, drage prijateljice! Razširjajte kolikor le morete „Odmev iz Afrike“; koliko več dobrega bi se po njem doseglo v prospeh misijon. delovanja, ako bi vsaka tako storila!



Kvišku k „misijonskemu sv. obhajilu“!

Ljubeznivi božični prazniki nas zopet peljejo pred jaslice k novorojenemu Sinu božjemu tja v Betlehem. Betlehem — „hiša kruha“. Saj v Betlehemu je hotel biti rojen On, kateri nas uči, da je „živi kruh, ki je prišel z nebes“, da nasičuje naše duše in jih vodi v nebesa. Res, ta „živi kruh“ pre-

jemamo — v pravem pomenu besede — pri sv. obhajilu, in zato je presv. Evharistija naša hrana za večno življenje, podlaga večnega zveličanja.

In k večnemu zveličanju so poklicani vsi ljudje, saj božje Dete v jaslicah je Zveličar sveta! Toda koliko milijonom poganov še ni zasvetila božična zvezda; ne poznajo še Boga, kateri je iz ljubezni do ljudi vzel nase podobo hlapca, še manj jim je znana ona neizmerna ljubezen, katera se v podobi kruha da uživati v hrano svojim vernikom, krepčaje njih duše. Bomo li pustili te uboge naše brate in sestre daleč proč od Betlehema umirati duhovne lakote? Niso li njih duše istotako odkupljene z dragoceno krvjo betlehemskega Deteta? Ne, in tisočkrat ne! Rešiti jih moramo — in rešimo jih lahko, če le hočemo.

Ako vidimo stradajočega reveža, kaj ne, radi delimo z njim zadnji kosček kruha. — O, privoščimo tudi nebeskega kruha duhovno stradajočim, darujmo sv. obhajilo za uboge pogane! Kakor zvezda božičnica naj zasveti v srcu vseh kristjanov beseda „misijonsko sv. obhajilo“; saj sveto obhajilo je neizčrpljiv zaklad božjih milosti, katere lahko naklonimo našim najrevnejšim bratom v Afriki, ne da bi bili mi za to oškodovani.

Ker pa misijonsko delovanje potrebuje neprestano v obilni meri božje pomoči in blagoslova, zato bodi naše „misijonsko sv. obhajilo“ pogosto, redno se vračajoče in splošno. Da, splošno: kako lahko bi se isto vpeljalo v vsaki župniji, kongregaciji, katoliških društvih itd.! Redno se vračajoče, t. j. ob gotovih dnevih v letu, predvsem ob praznikih, ko se božje usmiljenje posebno razodeva nad pagani, kakor:

Sv. Trije Kralji, Svečnica, Gospodov vnebohod; nadalje kvartni dnevi, ob katerih se naj verniki pri molitvah za dobre duhovnike spominjajo tudi misijonskih dežel, katere trpe tako bridko pomanjkanje misijonarjev.

Vpeljite torej, dragi prijatelji, vsak v svojem delokrogu „misijonsko sv. obhajilo“! Verjemite, da bo isto rodilo krasne sadove ne samo za rešitev duš ubogih poganov, ampak tudi v naših srcih bo vzplamtevala vedno večja ljubezen do Boga in bližnjega, pomnožila ljubezen do edine, vse obsegajoče, edino zveličavne sv. katoliške Cerkve.

Dušna premija!

V namen naših naročnikov in dobrotnikov bo od afrikanjskih misijonskih škofov in misijonarjev letno branih 482 svetih maš.

MISIJONSKI DOPISI.

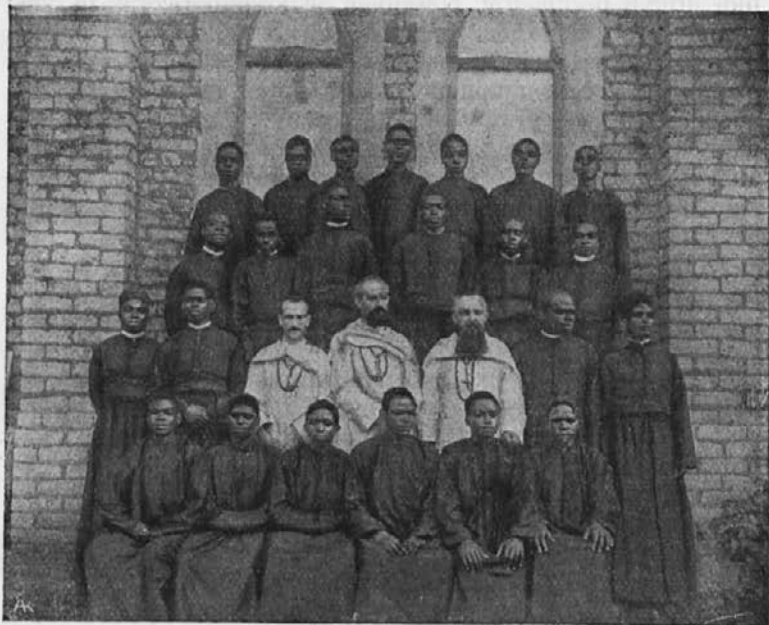
Vzgoja v Ugandi.

(Piše škof G. Biermanns, apostolski vikar ob Zgornjem Nilu.)

„Kaj neki naj bo iz tega otroka?“ To vprašanje; katero si v omikanih deželah stavita oče in mati, mora v misijonskih deželah, kjer je duhovnik vsem otrokom, katere zbira okrog sebe, oče in mati obenem, rešiti misijonar; kajti prihodnost naše sv. vere je odvisna od teh otrok, ko dorastejo v može. Torej je skrbna in zgodnja vzgoja te mladine v krepke, neomahljive značaje neobhodno potrebna. In ta naloga ni lahka, ker naši otroci so v veliki večini iz poganskih vasi, odkoder jih moramo na vsak način izločiti, da jih obvarujemo slabega vpliva. Prenevarno bi bilo, dovoliti jim bivanje med poganskimi sorodniki, dokler se udeležujejo krščanskega pouka. Tudi z drugimi šolskimi predmeti moramo koj pričeti, ako hočemo našim mladenci zagotoviti trgovske in vladne službe, katere so sedaj po celi deželi mladim ljudem na razpolago.

Protestanti imajo dobre, skrbno urejene šole, katerih nam popolnoma primanjkuje. Ako torej naša katoliška mladina ne najde pri nas dovolj prilike za izobrazbo, utegne pasti v roke protestantom in je izgubljena za katoliško vero. Mnogi poganski glavarji bi nam sicer poslali svoje sinove,

a premalo umejo važnost tega, kar jim moremo le mi nuditi. Sedanja mesta glavarjev bodo kmalu izročena izobraženim možem, in ako si hočemo katoličani zagotoviti vpliv za prihodnost, treba nam je dobro vzgojenih mladeničev, zmožnih, zasesti ta mesta. Zato se trudimo na vso moč pripraviti na-



Profesorji in seminaristi velikega semenišča v Ugandi.

šim otrokom potrebnih prostorov, toda ker nimamo nobene podpore od vlade, smo bili doslej navezani samo na dobrodušno pomoč katoličanov. Vsled strašne evropejske vojske pa so vsi ti pomožni viri popolnoma usahnili in kaj naj pričakujemo v prihodnosti, ko je v domovini bede dovolj. Če torej nočemo radi pomanjkanja prostorov ustaviti nadaljnje vzgoje naših otrok, moramo koj pričeti z zidanjem. Ako ne, pojdejo ti ukaželjni otroci v sosednjo, protestantovsko šolo. Ker tukaj ni državnih šol, je vsa vzgoja in pouk v rokah kakor katoliških, tako protestantovskih misijonarjev. A katoliški misijonarji moremo radi pomanjkanja sredstev storiti le malo, med tem ko protestanti povsod, kjer se naselijo, koj postavijo dobro urejeno šolo, s katero hitro privabijo ukaželjno mladino. — Zelo bi bili torej oškodovani naši ka-

toliški mladeniči, ki tako zelo zaupajo na našo pomoč; kajti brez nje bi zaostali za protestanti, kateri bi vsled boljše izobrazbe zasedli vsa boljša mesta.

Dosedaj smo storili, kolikor je bilo v naših močeh, stavili smo cerkve in šolska poslopja iz ilovice, a sedaj je prišel čas, da jih razen čitanja, pisanja in računstva učimo tudi drugih predmetov. Naselbina se krepko razvija in naši domačini so nadarjeni in ukaželjni. Sedaj je torej prilika, sveti veri zagotoviti prihodnost z vzgojo naših dečkov, ki postanejo s časom vplivni možje, kateri bodo katoliškemu imenu v Ugandi pripomogli do veljave. Prazna mesta pri vladi in v trgovskih hišah čakajo, da jih zavzamejo mlade, inteligentne moči. Stare nevedne glavarje bodo nadomestili zmogni mladi možje. Ali naj vse te službe dobe protestanti? — Ljubi čitatelj, kaj porečeš na to?

Po resnem preudarku in z ozirom na sedanji težavni položaj smo se torej odločili, staviti najmanj tri velika šolska poslopja, in sicer v okrajih Nzambya, Namilyango in Ngora. Opeka in les za stavbo se že pripravlja, a kje vzeti denar?

Zato se s srčno prošnjo obračamo do vseh, ki jim je kaj mar vzgoja katoliške mladine. Ko bi vsaj nekatere dobre sestre in učitelji priporočili svojim gojencem, moliti za svoje črne bratce v Ugandi, da jim ljubi Bog pošlje bogatega dobrotnika ali več misijonskih prijateljev, bili bi naši otroci glede vzgoje preskrbjeni. Prihranili bi tudi nam duhovnikom-misijonarjem mučno, a toliko važno vprašanje: „Kaj naj bo iz tega otroka?“ — Zaupajoč na božjo pomoč in priprošnjo brezmadežne Device, upam na odgovor: „Trden, značajan katoličan, luč, ki bo svetila svojim poganskim rojakom do spoznanja prave vere.“

Apostolski vikariat Uganda.

Želeč naše blage dobrotnike še bolj navdušiti k naklonjenosti do izrednega apostolskega podjetja za vzgojo **duhovnikov domačinov**, priobčujemo pismo, katero pošilja gojenec velikega semenišča v Katigondo svojim dobrotnici.

Veliko semenišče v Katigondo, 10. februarja 1916.

Čislana dobrotnica!

Jaz sem — semeniščan. Rad bi Vam nekoliko pripovedoval, kako sem dospel semkaj, kjer upam z božjo pomočjo prejeti mašniško posvečenje. Star sem okrog 20 let. Rojen sem v eni izmed številnih vasic, katere obdajajo misijon Villa Marija. Tam sem bil tudi krščen ter prejel prvo sv. obhajilo 17. sep-

tembra 1904. Kmalu nato sem stopil v šolo: toda komaj sem pričel z učenjem, me vzamejo starši s seboj v drugo pokrajino, daleč proč od vsake misijonske postaje, tako da nisem mogel obiskovati nobene šole. Po preteku enega leta sem se vrnil s starši spet v Buddu, v bližino misijona Villa Marija, nazaj in takoj sem se na novo lotil učenja.

V sosesčini misijona so ravnokar ustanovili malo semenišče, kateremu se je kmalu pridružilo veliko. Želel sem biti sprejet in zato se obrnem s prošnjo do šolskega nadzornika. A ta mi odgovori: „Premlad si še, otrok moj; morda prihodnje leto, če se boš pridno učil.“ Preteklo je leto in zopet sem prosil: „Oče, smem li upati letos na sprejem?“

Tokrat me je uslišal ter me pet mesecev učil slovnice, nato pa me predstavil vodstvu malega semenišča. Bil sem sprejet ter se sedem let učil latinščine; nato pa prosim sprejema v veliko semenišče, kar je premilostljivi škof blagodušno dovolil. In tako se učim sedaj modroslovja, katero smo do polovice že predelali. V letu 1916. upam postati že bogoslovec. — Tudi moj oče je prejel sv. krst, preden je umrl; mati še živi. Vsi moji bratje in sestre razen enega so katoličani. To, blaga dobrotnica, sem Vam hotel povedati. Kako me bo veselilo, Vam še večkrat pisati, ako nas ljubi Bog ohrani pri življenju. Prosim Vas, molite za me, da ostanem zvest svojemu poklicu. Tudi jaz Vas ne bom pozabil zlasti v teh težkih dneh, ko je Evropa, odkoder nam prihaja blagovestje, zadela tako strašna nesreča. Dan za dnem prosim božjega Učenika, da nam podeli skrajšnji mir.

Bog z Vami, čislana dobrotnica! Naj Vas čuvata ljuba Mati božja in sv. Jožef! Vaš vdani otrok

Jožef Ddiba.



Seminarist Jožef Ddiba.

Apostolski vikarijat v Banguéolo.

Nad eno leto že naša vrhovna voditeljica ni prejela nobenega poročila od apostolskega vikarja, premilostljivega škofa Larue. Sele ko se ji je posrečilo poslati mu pomoč, more cenjenim čitateljem poročati o pismu, katero je premilostljivi gospod pisal 4. aprila 1916 iz Chilubula.

„Prejel sem Vaše poročilo, v katerem mi naznanjate pošiljatev precejšnje vsote za potrebe mojega vikarijata.

Zahvaljujoč se najprej božji previdnosti, katera svojih misijonarjev ne zapusti, za tako dobrodošlo podporo, zahvaljujem se tudi Vam z izrazom najvišjega spoštovanja.

Blagovolite tudi obitelji, katera je posinovila vrlega našega katehista Angela Čiango, izreči mojo najiskrenejšo zahvalo z zagotovilom, da bo njen varovanec vedno molil zanjo. Znano Vam je, gospa grofica, kako težke poskušnje so zadele misijonarje in njih naprave; in Vaše blago srce čuti z nami ter skuša še z večjo vnemo kakor pred vojsko lajšati bedo v afrikanških misijonskih pokrajinah. Bog blagoslovi Vaše delo s sijajnimi uspehi! — Posebno prizadeti smo tukaj v Banguéolo; kajti ne samo, da je od začetka vojske prekinjen ves dovoz najpotrebnejših stvari, ampak so nam tudi vso našo zalogo od leta 1914. (okrog 250 zabojev v vrednosti 30.000 kron) vzeli kot vojni plen v Nemški Vzhodni Afriki.

Lahko si torej predstavljate, koliko pomanjkanje je prizadela ta izguba našim misijonarjem in njihovim zavodom; kajti tukaj so prisiljeni, vso cerkveno opravo, obleko, poljedelsko in drugo orodje, sploh vse, naročati iz Evrope. Razen tega še jim vojska nalaga druga težka bremena. Kakor Vam je znano, meji Banguéolo na severu ob angleške in nemške kolonije. Od obeh strani so torej poslali svoje čete na mejo in naše ljudstvo jih je moralo prehraniti. Na ukaz angleške vlade so se rekvirirala našim ubogim zamorcem vsa njih živila. Ubogo ljudstvo! Stoletja je bilo vajeno, živeti takorekoč le iz rok v usta, brez posebne skrbi za bodočnost. Zato je ta zaplemba zadela njih najpotrebnejše in povzročila zlasti v obmejnih krajih pravo lakoto. Vasi so zapuščene, vse je razkropljeno po gozdih, iskajoč korenin in drevesnega listja, da si utešijo glad. Ljudje, katere srečavaš, so podobni kostnjakom. Po dveh mesecih jih je že nad petsto umrlo od lakote. Beda je nepopisna. A jaz jim ne morem pomagati, ker ni ne pomožnih sredstev ne prometnih potov, da bi jih dobili od drugod.

Naj neskončno božje usmiljenje milostno sprejme toliko trpljenje ter podeli svetu pravi krščanski mir, kateri edini more ljudstvo obvarovati pred to strašno šibo božjo.“

Temu pismu prilaga škof Larue nekaj vrstic katehista-domačina, katere isti pošilja svoji dobrotnici, ki ga je posinovila, z željo, da vzbudi v mnogo ušmiljenih dušah sklep, si s posinovljenjem enega katehista (letno 200 kron) na lahek način zagotoviti zasluženje apostolov. Pismo se glasi:

Ker Vam radi žalostnih razmer nisem v stanu poslati slike, sprejmite mesto nje nekaj lastnoročno pisanih vrstic Vašega varovanca:

„Mulungu amubalikire imme Mamma mwe batmafwa ko motulombele mulungu mukutir atupele nema yakubomba bwino milimo Yesu ya bukafundishya. Nine Leo Mupuse.“

V prevodu se glasi:

„Bog Vas blagoslovi, milostljiva gospa, ki nam pomagata. Prosite tudi nadalje ljubega Boga za milost, da morem svoje dolžnosti kot katehist vestno izvrševati.

Jaz, Leon Mupuze.“

„Leon je naš najboljši pomočnik v misijonu Kayambi. — Ako bi imeli dovolj sredstev, vzdrževati 50 tako dragocenih in izvrstnih delavcev, bi delo tukaj izredno uspevalo. Ta katehist je popolnoma vešč obeh jezikov Kibemba in Kimambwe ter s svojo krotkostjo, prijaznostjo in vnemo pridobiva srca onih, katere uči krščanskega nauka, in tako na občudovanja vreden način pripravlja misijonarju pot. Naj nas ona blaga duša, ki nam pomaga vzdrževati tega pomočnika, priporoči svojim blagodušnim znancem, spominjajoč se besed: Animam salvasti, tuam praedestinasti! Ako rešiš eno dušo, zagotoviš svoji večno življenje! — In tu se ne gre samo za eno, ampak za tisoče duš, ki še tavajo v temi nevere in malikovalstva. Te tisoče neumrjočih duš lahko rešimo s posinovljenjem številnih katehistov.“

† E. B. Larue, apostolski vikar.



Pisma misijonarjev.

(Došla od 1. avgusta do 1. septembra 1916.)

Sestra Marija Fidele, t. č. v Rimu (prosi prispevka za pokritje potnih stroškov v deželo Culov).

Škof Terrien, apostolski vikar, Lagos, 6. julija. („Milost božja močno prešinja srca rodov v deželi Benin. Skozi mesta in vasi veje duh božji, privablja joč nam ubogih ovčic,

katere žele pastirja, ki naj jih pouči in pripelje v nebesa. Velečenjena vrhovna voditeljica! Pomagali ste nam z dragocenim milodarom. Toda kdo naj prežene temo iz duš nesrečnih črncev in gane njih srca? Ali smem torej tudi prositi za Vašo pomoč v molitvi? Ona nam naj pomaga, premagati velike ovire, katere nam stavijo razne verske sekte, kakor anglikanci, metodisti, protestanti itd. Gotovo jih premagamo, saj je Bog z nami; toda Vaše molitve naj bi pospešile zmago ter nam naklonile srca nasprotnikov, da postanejo zvesti udje sv. katoliške Cerkve. In tedaj bo treba mnogo tisoč mašnih knjig v Yombarjiziku! ...")

O. Radaelli, 21. julija, naznanja iz Rima svoj odhod v Kairo, kamor je prestavljen, da vodi zidanje cerkve Srca Jezusovega.

O. Müller, Aguleri, Spodnji Niger, 28. junija. („Imeli smo na praznik presv. Rešnjega Telesa lepo procesijo. Naše ljudstvo, pred nedavnim še pogansko, je prisostvovalo isti z izredno zbranostjo. A bilo bi še lepše, ko bi imeli nekaj zastav; naši strežniki so držali v rokah slabo poslikane palice, v katere so bile nataknjene sveče. Nekaj lesenih drogov, navzkriž zvezanih, čez katere smo pogrnili obrabljen pluvial, je tvorilo naš baldahin. Žena našega učitelja je uredila za to priliko primerno cerkveno obleko; pravi, da bi jo zelo veselilo, ako bi ji bilo mogoče, za prihodnje leto pripraviti kaj boljšega. Toda kje vzeti potrebnega blaga?“) — Častilcem presv. Evharistije se nudi tukaj lepa prilika, storiti kaj v slavo Najsvetejšega... (Opomba uredništva.)

Škof Martrou, apostolski vikar v Gabunu, 13. julija (pošilja poročilo o svojem delavnem katehistu Bernardu, ki je zbral okrog sebe 30 do 35 otročičev, katere sam oskrbuje. Škof dvomi, bo li vrli Bernard trajno zmagoval stroške za svoje varovance in zato celo napravo izroča v varstvo sv. Petra Klaverja, proseč obenem Klaverjevo družbo, da jo sprejme v svojo materinsko skrb. V znamenje, da je Družba katehetsko postajo v Abangi res posinovila, pričakuje Prevzvišeni od nje veliko sliko sv. Petra Klaverja, predstavljajoč, kako krščuje zamorce.) — Kdo od naših cenjenih čitateljev želi darovati omenjeno sliko? in kdo prispeva k posinovljenju postaje sv. Petra Klaverja v Abangi? ...)

O. Patron, Mourindi, Kongo, 10. maja. („Bog nas očitno blagoslavlja. Nobeden izmed misijonarjev ni bil poklican v vojsko in tako nam je mogoče, nemoteno nadaljevati misijonsko delovanje, katero nam donaša že lepih sadov. V dveh in pol letu, kar obstoja tukajšnja misijonska postaja, smo imeli 312 krstov, 118 birmancev, 34 porok in vsak mesec okrog

500 sv. obhajil. To so Vaši uspehi in Vam jih poklanjam; kajti kaj bi dosegli brez Vaše velikodušne pomoči? Vaša podpora, Vaši darovi za krščence so nam pomagali, razširiti naše naprave. Drugače bi pač slabo izgledalo! Letos se je nam štirim Evropejcem skupaj dovolilo iz Loango 1543 K državne podpore.“)

O. Heintz, apostolski prefekt, Matadi, Belgijski Kongo, 7. julija (prosi za podporo svojim misijonarjem in katehistom, kateri kljub velikemu pomanjkanju neumorno delujejo za zvečanje duš).

O. Le Scao, Kakamočka, Loango, 11. junija (prosi za 12 sodčkov prekajenih slanikov. Pred vojsko je stal en sodček 25 do 30 kron).

O. Biehler, Empandeni, Rodezija, 6. julija (se zahvaljuje za botrinske darove, kateri so mu v njegovih štirih misijonskih postajah, kjer ima veliko krstov, zelo dobrodošli. Rad bi ustanovil še dve postaji, toda sedanja revščina mu tega ne dopušča).

O. Lacas, Bourouadou, 9. julija (pošilja tolažilne novice o svojem misijonu. V Kourrousa misli ustanoviti novo misijonsko postajo, katero že sedaj priporoča naklonjenosti in molitvi Družbe sv. Petra Klaverja).

Sr. Solana, Bethel, Bazuto dežela (poroča o krstih otrok. Zaradi pogostega občutljivega mraza je lansko leto nameravala kupiti peč, a morala opustiti načrt, da z istim denarjem pokrije nujnejše stroške. Najlaže si sestre pridobe naklonjenost poganov z različnimi zdravili, toda kaj, ko stanejo sedaj še enkrat toliko kakor prej).

O. Alojzij Goncaga, Maroantzetra, Madagaskar, 19. junija (se zahvaljuje in poudarja potrebo ustanovitve zavetišča za otroke).

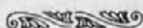
Sr. Eleonora, dominikanka, King-Williams-Town, 26. maja. („Vojska divja tudi v Južnovzhodni Afriki. Misijonske sestre v materni hiši v King-Williams-Townu in naših dvanajstih podružnicah smo izvečine nemške narodnosti. Ker se zadržimo mirno, smemo nemoteno nadaljevati svoje misijonsko delovanje. Naša m. prednica M. Klara Huber se od 11. maja nahaja na vizitacijskem potovanju po podružnicah. — Kaferski misijon sv. Jožefa v King-Williams-Townu vrlo napreduje; misijonsko šolo, kjer poučujeta dve učiteljici veronauk, pohaja 45 črnih dečkov in deklc. Prihodnjo nedeljo, 28. maja, bo več črnih dečkov v misijonski cerkvi sv. Jožefa prejelo prvo sv. obhajilo. Misijon v Izeli šteje nad 200 črnih katoličanov, kateri vsako nedeljo redno prihajajo v misijonsko cerkev k službi božji in sv. zakramentom. — Cena živilom je narastla na 50 odstotkov.“)

Kratki misijonski dopisi.

Sedanje stališče misijonov v Kamerunu. Kamerun, od l. 1884. v nemški kolonialni posesti, je, kakor znano, obsegal dva misijona. Enega izmed njih, apostolski vikariat Kamerun, so oskrbovali o. Palotinci, drugega, apostolsko prefekturo Adamaua, pa duhovniki Srca Jezusovega. Vikariat Kamerun šteje 43 000 katolič-nov. Ko sta Anglija in Francija Kamerun zavzeli sta misijonarje nemške narodnosti prisilili, Kamerun zapustiti. Vse prošnje, da bi smelo ostati vsaj nekaj nemških misijonarjev na svojih postojankah, so ostale brez uspeha. — O. Högn, misijonski predstojnik Palotincev, ki je v od-nosti apostolskega vikarja, škofa Henneman, na španskem otoku Fernando Po čuval zadeve teh misijonov, je za slučaj izgnanstva nemških misijonarjev dobil iz Rima dovoljenje, imenovati za čas vojne mesto sebe namestnika v osebi katkega misijonarja iz sosednjih pokrajin. In tako se je na predvečer svoje vrnitve v Evropo poslužil tega pooblastila ter imenoval preč. o. Douvry, družbe očetov Sv. Duha, provikarjem. Tudi pooblaščenec francoske republike, general Aymerih, je storil vse, da se izpolnijo prazna mesta z novimi misijonarji. Sam je v to svrhu pisal apostolskim vikarjem v Ubangi in Gabun. — O. Douvry je koj storil vse, kar so mu dopuščale moči in sredstva, da po-

maga osirotelim katoličanom v duhovnem oziru; podpirala sta ga pri tem dva očeta njegove družbe in trije drugi misijonarji. So to sami mobilizirani misijonarji, ki veljajo sedaj za „odvišne“; prejemajo svoji vojaškistopni primerno plačo, dobeneko gotovo odškodnino in kot mesečno učiteljsko plačo 50 frankov. Kar zadeva od Angležev anektirane pokrajine, se zanje, kakor zremo, prav živahno zavzema apostolski prefekt ob Spodnjem Nigru, preč. o. Shanahan, C. S. Sp. Odpotoval je, prejemši od o. Högn sodno oblast, 3. maja iz Calabarja ter obiskal postaje Viktorija, Engelberg in Einsiedeln. Njegovo delovanje na teh postajah je bilo izredno plodovito, kakor kažejo sledeče številke: 449 sv. spovedi, 572 sv. obhajil, 17 porok, 99 birmancev, 104 krsti. Bil je skrajnji čas, da je obiskal duhovnik imenovane misijone. Ubogo ljudstvo je trpelo hudo pomanjkanje v dušnem oziru, ker so bili že dve leti brez duhovnika, brez sv. zakramentov in daritve sv. maše.

Iz Kenije. Iz pisma škofa Perlo v Nyeri 12. aprila 1916 zremo, da je tam vojska v polnem teku. Tako se glasi med drugim: „Zopet in zopet naglašam, kako slabo vplivajo današnji dogodki na naše misijone. Nahajamo se tukaj v deželi, kjer je vojska dosegla vrhunec; celo naši urojenci so zapleteni v njo.“



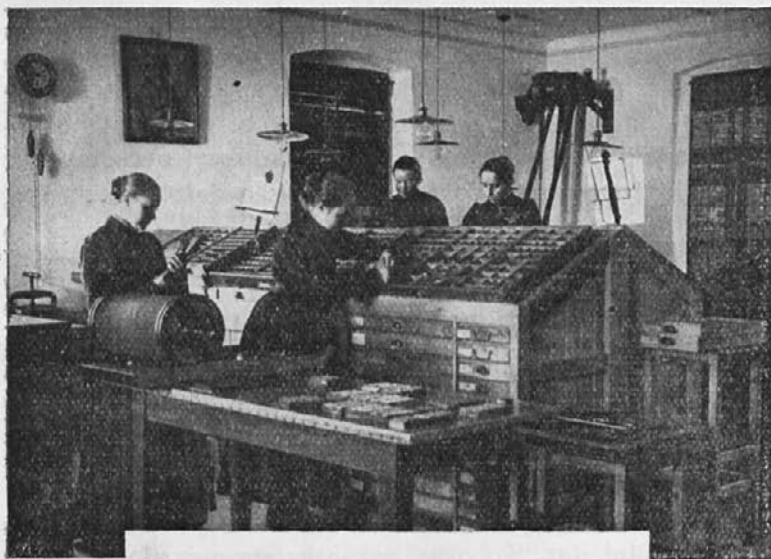
„Pomožne misijonarke“

v računskem oddelku Družbe sv. Petra Klaverja.

Kdo so te „pomožne misijonarke“? Gospe in gospodične, katere vse svoje moči posvete izključno misijonskim napravam v Družbi sv. Petra Klaverja.

Ali gredo „pomožne misijonarke“ enako misijonskim sestrām v Afriko? Ne; one ostanejo v domovini in postavijo vse svoje moči, talente itd. v družbo misijonov v spoznanju, da se ne morejo vsi osebno podati v misijone, ampak da se mora en del žrtvovati v domovini, da na dobro urejeni način skrbe za potrebna sredstva misijonarjem.

S čim se pečajo „pomožne misijonarke“? Predvsem s pismenim delom, kakor to zahteva razširjanje misijonske misli. One urejujejo časopise, prevajajo misijonska poročila in pisma, pišejo članke, dopisujejo z mnogoštevilnimi misijonarji, naročniki in dobrotniki, sprejemajo mile darove in jih pošiljajo v Afriko, one oskrbujejo tiskanje knjig v afrikanskih jezikih, kakor n. pr. evangelije, katekizme itd., katere pošiljajo nato misijonarjem; nadalje se pečajo z napravo



„Pomožne misijonarke“ v stavnici misijonske tiskarne Družbe sv. Petra Klaverja v „Maria Sorg“ pri Solnog adu.

in popravo cerkvenih paramentov, skratka zavzemajo se za vse, kar more koristiti misijonom ter tako po vsej pravici zaslužijo ime: „Pomožne misijonarke za Afriko“.

Katera je sposobna za „pomožno misijonarko“? Dobro vzgojene gospodične z visjo šolsko izobrazbo, katere so zmožne tujih jezikov ali so spretne v računstvu, seveda le take, ki čutijo poklic za redovno življenje. Sprejmejo pa se tudi mladenke s preprostejšo šolsko izobrazbo v omejenem številu.

Kje se dobe natančnejši podatki in pojasnila glede „pomožnih misijonark“? Pri vrhovni voditeljici Družbe sv. Petra Klaverja, grofici M. T. Ledóchowski, tačas v Solnogradu, Dreifaltigkeitsgasse 12.



Katero nalogo naj vrši „Odmev iz Afrike“ ob času vojske.

Neki misijonar, kateri je prej redno dobival naš časopis, piše vrhovni voditeljici ob pričetku leta 1916. sledeče: „Nerad pogrešam Vaš ljubki list, kateri je že nekaterekrat izostal, kajti to Vaše glasilo ne sme propasti, četudi se zdi, da bo ugasnilo vse drugo, in sicer zato, ker vzdržuje pogum apostolskih delavcev, ko čitajo v njem o junaških delih svojih sobratov, in tudi zato, da čitatelji zvedo o apostolskem delu misijonarjev v daljni Afriki; da nadalje krepi občudovanja vredno požrtvovalnost dobrotnikov v vseh deželah ...“

Glasovi iz kroga čitateljev.

Naš „Odmev iz Afrike“ tolažnik na bojišču! „Vojna pošta 60, 12. septembra 1916. Slavna Družba sv. Petra Klaverja! Srčno se Vam zahvaljujem za poslani „Odmev“ in blagoslovljeno svetinjico. Vaša pošiljatev mi je prinesla sladko tolažbo sredi težkih bojev. Ljubi Bog Vam bodi plačnik! I... F...“

Prosilni dar. Pobožna zakonska sta prevzela stroške za ustanovo enega semeniščana-domačina, „da“ glasom pisma „izprosita od ljubega Boga srečno vrnitev svojega sina iz vojske.“

Popolni odpustek,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja meseca decembra.

Dne 21. decembra, na praznik sv. apostola Tomaža.

Dne 27. decembra, na praznik sv. apostola Janeza Ev.

Pogoji: Vreden prejem zakramentov sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obisk cerkve, molitev za razširjanje sv. vere in po namenu sv. očeta.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Kratko letno poročilo

Družbe sv. Petra Klaverja za afrikanske misijone.

Tudi v preteklem letu 1916. je Družba sv. Petra Klaverja kljub neštetim težkočam sedanjega časa v polni meri vršila svojo nalogo kot pospeševateljica misijonske misli med katoliškim ljudstvom v blagor vsled sedanje vojske tako težko prizadetim afrikanskim misijonom. Uspeh njenega delovanja se kaže v lepem številu pospeševateljev, ki je v preteklem letu narastlo od 12.916 na **14.873**, kakor tudi v velikem številu novih naročnikov njenih misijonskih časopisov in pred vsem v bogati misijonski miloščini.

Delovanje.

Pismena propaganda.

A. Časopisje.

a) »**Odmev iz Afrike**«, ilustrovan mesečnik v osmero jezikih: slovenskem, češkem, poljskem, nemškem, laškem, francoskem, madžarskem in angleškem, v skupni izdaji 45.000 izvodov.

b) »**Zamorski otrok**«, ilustrovan mesečnik za mladino, izhaja mesečno v istih jezikih kakor »Odmev iz Afrike«, v skupni izdaji 38.000 izvodov. V teku leta 1916. je izšla tudi v Švici tiskana nova izdaja v francoskem jeziku.

c) »**Korespondenca Afrika**« izhaja v nemškem jeziku izključno za uredništva.

d) »**Katoliška misijonska propaganda**« (v nemškem jeziku) postaja vedno bolj priljubljena; število njenih naročnikov se je v l. 1916. podvojilo. Koncem leta je list izhajal že v 52.000 izvodih.

B. Brošure.

Klaverjev koledar 1917 v slovenskem, češkem, poljskem, nemškem in laškem jeziku. — **Otroški misijonski koledar 1917** v poljskem, nemškem in madžarskem jeziku. — **Letno poročilo Družbe sv. Petra Klaverja 1915.** — Nova izdaja: »**Apostolstvo Marijinih kongregacij z ozirom na misijone med pogani**«, nemški. — »**Škapulir sužnja**«, češki. — »**Pomoč za Afriko**«, češki. — »**Marijina grlica**«, češki in madžarski. — »**Žena v službi afrikanskih misijonov**«, nemški. Pisateljica vseh teh spisov grofica Ledóchowska. — »**Mati dobrega sveta, varihinja Družbe sv. Petra Klaverja za afrikanske misijone**«, spisal I. H., češki. — »**Kako odpomoči pogubonosnemu pomanjkanju duhovnikov v katoliških misijonih?**« poljski in nemški, spisal dr. modroslovja Michatz. — »**Otroško in mladinsko misijonsko delo**«.

vanje«, spisal o. Odorich Heinz, duhovnik bavarske kapucinske provincije. — **Osnutek za misijonska predavanja**. III. zvezek. Predavanja za otroke, spisal Jožef Franco, bogoslovec. Skupna vsota vseh v letu 1916. tiskanih brošuric znaša 211.500 izvodov.

C. Letaki in listi.

V preteklem letu 1916. se je tiskalo in razposlalo 750.000 letakov in zvezkov kakor tudi 1,950.000 manjših letakov, podobic z vsebino za razširjanje misijonske misli, molitvic, naznanil, vabil i. t. d.

D. Afrikanske knjige.

Za apostolski vikarijat Benin se je pričela tiskati latinsko-angleška pesmarica v 5000 izvodih. Vezalo se je 4000 izvodov že poprej tiskanih **Zgodb sv. pisma** za apostolski vikarijat Nyassa v Ki-nyanja-jeziku »Za Mpulumutsi«.

Dopisovanje.¹

Došlo je v osrednje hiše in podružnice: 12.377 pisem, 7129 dopisnic, 34.105 poštних nakaznic in položnic, 82 poslovnih popirjev, 6088 tiskovin, 1426 poštних zavojev.

Odposlalo se je: 12.970 pisem, 3881 dopisnic, 622 poštних nakaznic in položnic, 180 poslovnih popirjev, 56.270 tiskovin,² 2966 poštних zavojev.

Skupno število došlih poštних komadov: 61.207.

Skupno število odposlanih poštних komadov: 76.929.

Osebna, ustna propaganda.

Vsled vojske nastale žalostne razmere v afrikanskih misijonih so napotile Klaverjevo družbo k pomnoženemu osebemu, ustnemu razširjanju misijonske misli. Da navduši vernike za podpiranje misijonov, je dala povod k 207 misijonskim pridigam, od teh 43 na Dunaju ob prazniku sv. Treh Kraljev. Vršilo se je nad 40 zborovanj in slavnosti, med katerimi je posebno omeniti velika zborovanja na **Dunaju**, v **Solnogradu**, **Pragi**, **Brnu** in **Budimpešti**, kjer je navzočnost visokih cerkvenih knezov dala družbi posebno znamenje cerkvenega priznanja. Tako sta se udeležila misijonskega zborovanja na Dunaju njega eminenca kardinal knezonadškof **dr. Piffl** in sarajevski pomožni škof **dr. Šarić**, v Solnogradu njega ekscelenca **dr. B. Kaltner** in pomožni škof **dr. J. Rieder**, v Pragi njega eminenca kardinal **Skrbensky**, v Brnu njega ekscelenca škof **grof Huyn**, v Budimpešti kardinal primas **dr. Jan. Csernoch** in nadškof iz Kalocsa **dr. Várady**.

Nadalje je družba priredila nad 120 misijonskih predavanj, med temi skoro tretjino s svetlopisnimi slikami. Na več krajih je bila razstava potovalnega afrikanskega muzeja. V prid misijonom se je vršilo 14 gledaliških predstav in velik misijonski bazar na Dunaju. Razstava cerkvenih paramentov na Dunaju, v Lincu i. t. d. je pričala o izredni pridnosti vrlih prijateljev afrikanskih misijonov in radodarnosti mnogih dobrotnikov.

¹ Radi vojnih homatij so podatki o dopisovanju v Rimu in nekaterih podružnicah izostali.

² Periodične pošiljatve časopisov tukaj niso vštete.

Da še navduši zlasti mladina za misijonsko delovanje, so se vršila posebna zborovanja in predavanja za mladino, med katerimi je posebno omeniti veliko otroško misijonsko akademijo na **Dunaju** in mladinsko zborovanje v **Vratislavi**.

Tudi v podružnicah je vladalo živahno gibanje, kar so posebno pričali letni občni zbori in zborovanja pospeševalcev.

V **Švici** se je družba vsled številnih misijonskih predavanj močno razširila, tako da se je ustanovilo več novih oddajališč. Tudi v **Ameriki** se delovanje za afrikanse misijone prav razveseljivo razvija, kar se je zahvaliti zlasti za družbo tako neumorno delujočemu velezaslužnemu duhovnemu voditelju ameriške centrale v St. Louisu, Mo., bogoslovnemu profesorju **o. Donovanu**.

V zahvalo za tako očividni blagoslov in obenem kot novo prošnjo za nadaljnjo božjo pomoč je družba tudi preteklo leto na mnogih krajih slovesno obhajala praznik svojih nebeških zaščitnikov Marije Matere dobrega sveta in sv. Petra Klaverja. Mnogobrojna je bila tudi udeležba »Križarske vojske molitve« z njeno spravno devetdnevnicu k presvetemu Srcu Jezusovemu v mnogih podružnicah.

Uspehi propagande.

V letu 1916. je Družba sv. Petra Klaverja afrikanским misijonarjem naklonila **K 809.126'97**, torej v primeri s **K 409.393'49** v letu 1915. skoraj še enkrat toliko kot prejšnje leto. Ta vsota obsega: prispevke za **233 odkupov** zamorskih sužnjev in botrinske darove za **1726 krščencev**, posinovljenje **9 zamorskih otrok**, **12 semeniščnikov** in **14 katehistov** ter podpore za katehiste: **K 19.689'23**. Za **prosta mesta** za vzgojo zamorskih duhovnikov je došlo **K 95.860'62**, med temi 10 ustanov za vedne čase. Posamezni majhni prispevki so omogočili še tri druge take ustanove. Med drugimi darovi bodi tukaj omenjeno: **K 17.300'36** za »**Misijonsko zvezo**«, **K 57.695'49** kot »**Kruh sv. Antona za Afriko**« in **K 28.520'47** za »**Stradajoče v Afriki**«, kar je pač lepo znamenje nesebične ljubezni do bližnjega v teh tako težkih časih. Naša ljuba za misijone tako vneta mladina je po »**Otroški zvezi za Afriko**« darovala lepo vsoto **K 7142'62**.

Nadalje je družba tudi prejela darove za nabavo cerkvene in mašne oprave za misijone; žal, da je radi vojnih razmer mogla odpomoči le najnujnejšim potrebam misijonarjev ter odposlati le majhne poštno zavitke v vrednosti **K 2010'09**.

Razdelitev denarne podpore v Afriki delujočim misijonskim družbam se je z ozirom na število njihovih vikarijatov in prefektur, zlasti pa z ozirom na njih posebne, **vsled vojnega položaja nastale potrebe**, vršila sledeče:

Misijonarji Afrike (Beli očetje)	K 107.307'59
Očetje Svetega Duha	» 143.429'61
Lionska misijonska družba	» 56.907'07
Odnos . . .	K 307.644'27

	Prenos	K 307.644'27
Očetje družbe Jezusove	»	61.022'—
Sinovi najsvetejšega Srca Jezusovega	»	15.498'56
Frančiškani	»	11.637'91
Kapucini	»	27.945'—
Benediktinci	»	28.389'23
Oblati Marije Brezmadežne	»	45.674'09
Družba Božje Besede (Steyl)	»	9.042'40
Pobožna misijonska družba (Palotinci)	»	11.126'86
Oblati sv. Frančiška Saleškega	»	31.408'47
Lazaristi	»	7.767'88
Očetje brezmad. Srca Marijinega (Scheutveld)	»	6.942'69
Mašniki Srca Jezusovega	»	4.000'—
Misijonska družba sv. Jožefa (Mill-Hill)	»	21.624'40
Očetje iz Montforta	»	7.513'11
Misijonarji Naše Ljube Gospé de la Salette	»	8.008'71
Misijonarji della Consolata (Turin)	»	10.373'40
Sinovi brezmad. Srca Marijinega (Fernando Poo)	»	2.000'—
Trinitarci	»	1.034'55
Redemptoristi	»	4.000'—
Dominikanci	»	5.000'—
Serviti	»	5.236'30
Različne misijonske družbe	»	542'81
Bele sestre Naše Ljube Gospe v Afriki	»	3.016'16
Črne sestre Naše Ljube Gospe v Afriki	»	1.000'—
Dominikanke	»	4.315'57
Sestre Naše Ljube Gospe apostolov	»	3.007'02
Oblatinke sv. Frančiška Saleškega	»	2.175'25
Sestre božje Previdnosti	»	4.163'12
Sestre sv. Jožefa Kluniškega	»	10.232'05
Frančiškanke v Kalé	»	2.100'50
Frančiškanke misijonarke Marijine	»	2.000'—
Sestre svete Družine	»	1.000'—
Pie Madri della Nigrizia	»	2.053'85
Usmiljenke sv. Vincencija	»	1.286'92
Frančiškanke v Mill-Hillu	»	1.500'—
Misijonske sestre v Mencingenu	»	2.364'17
Sestre Dobre in Vedne pomoči	»	1.000'—
Misijonske sestre v Dunbrodyju	»	4.160'52
Sestre prikazanja sv. Jožefa	»	1.000'—
Sestre della Consolata v Turinu	»	2.040'—
Izdatki za tiskovine, nakup paramentov, bogo- služnih predmetov in drugih predmetov	»	39.522'42
Ustanove za črne semeniščnike	»	87.756'78

Skupna vsota: **K 809.126'97**

Cug (Švica), 1. aprila 1917.

Melanija pl. Ernst,
tajnica.

Marija Ter. Ledóchowska,
vrhovna voditeljica.

N. B. Nekaj tukaj navedenega denarja sedaj ni bilo mogoče poslati nekaterim misijonom in se torej, začasno naložen na obresti, izroči dotičnim misijonarjem po sklenjenem miru.

Darovi

od dne 1. do 30. septembra 1916.

Za afrikanse misijone: Kosčček 2 K, volilo po † M. Fojkar 9 K, Kastelc 1 K, M. Tubič 1 K, Neimenovan **200 K**, č. Šolske sestre 4 K, delavke iz tovarne Goeken v T. 2 K, po nabiralniku 4 K 80 v, po preč. g. P. Špornu 6 K 40 v, I. Žerovc 50 v, rodbina Polajžer 13 K, A. Kodrič za najpotrebnejše misijone 24 K, T. Fidler 30 K, T. Šuštersič 2 K, dve neimenovani 20 K, N. N. 4 K, N. N. 1 K, † N. N. **400 K**, L. Rode za najpotrebnejše misijone **100 K**, M. Dušek 1 K, J. Resnik 2 K, B. Miklič 1 K, N. N. 5 K, F. Resnik 1 K, F. Drmel 50 v, N. N. 20 v, več darovalcev iz Škočidolske župnije za najpotrebnejše misijone 20 K, N. N. 2 K, N. N. 1 K, F. Beltrom 20 K, po redakciji „Cvetja“ od J. Snoj 27 K 40 v, A. Perhanc 20 K, T. Kastelic 2 K.

Za sv. maše: J. Snoj 30 K, Neimenovana **100 K**, Kastelc 2 K, po L. Grabner 4 K, M. Krašovec 8 K, F. Smrtnik 2 K, Marinko 4 K, M. Guttermann 14 K, A. Solar 10 K, M. Kramar 4 K, F. Habjan 4 K, K. Kaučič 4 K, M. Pušnik nabrala 32 K, A. Kodrič 18 K, J. Szoboscan 4 K, dve neimenovani dobrotnici 90 K, J. Koren 12 K, M. Skwarce nabrala 22 K, T. Pečolar 2 K, A. Horvath nabrala 40 K, K. Premrl 50 K, J. Esih 2 K.

Za stradajoče: A. Sedej nabrala 2 K.

Za odkup sužnjev in botrinski darovi: M. Keržič za svoje krščenice 6 K. N. N. za odkup in botrinski dar dečka na ime: **Jožef** 59 K. Po vodstvu presv. Srca Jezusovega od neimenovane osebe za botrinski dar dečka na ime: **Frančšek** 25 K. J. Repovž botrinski dar zamorskega otroka na ime: **Jožef-Marija** 25 K. M. Rozman botrinski dar zamorskega otroka na ime: **Jožef-Marija** 25 K. N. N. botrinski dar deklice na ime: **Marija** 30 K. N. N. botrinski dar dečka na ime: **Andrej** 30 K. N. N. botrinski dar na ime: **Mihael Koželj** 30 K. Ign. in El. Trehtar prispevek za odkup in botrinski dar dečka na ime: **Ignacij** in deklice na ime: **Elizabeta** 50 K. A. Gregorič botrinski dar na ime: **Jožef** 40 K.

Kot šopek presv. Srcu Jezusovemu za ustanovo seminaristov: M. Košanc 50 v, M. Filipič 5 K, Marijina družba Dr. 80 K, E. Mori 10 K, E. Polesnig 1 K, I. Komar 1 K.

Kot šopek presv. Srcu Jezusovemu za vzdrževanje katehistov: J. Snoj 20 K, N. N. 1 K. I. Gregorič 2 K, M. Kostanjevec 5 K, A. Fortunat 10 K, M. Kramar 10 K, M. Polajnar 1 K, M. Košanc 50 v, J. Quantschnig 5 K, preč. g. župnik M. Štraki **200 K**, M. Čič 2 K, M. Filipič 5 K, P. Tomažič 2 K, preč. g. R. Logar 6 K, Marijina družba Dr. 75 K, M. Duller 1 K, C. Rack 1 K, E. Mori 10 K.

Za kruh sv. Antona: F. Nadlišek 1 K, M. Kaplan 1 K, I. Reščič 24 K, M. Krašovec 1 K, F. Smrtnik 5 K, M. Gutterman nabrala 29 K, K. Igljč 2 K, A. Solar nabrala 5 K 20 v, H. Peternel 1 K, S. F. 50 v, J. Persin 50 v, F. Habjan 1 K, N. N. 90 v, M. Stanko 2 K, M. Bostelc 1 K, M. Pikec 2 K, N. N. 1 K, po vodstvu cerkve presv. Srca Jezusovega od neimenovane osebe 10 K in od neimenovane osebe 1 K, F. Borovne 20 K, M. Zupancič 1 K, Z. Krajsič 1 K, M. Bullinger 2 K, H. Zupan 50 v, J. Esih 4 K 10 v, M. Kodela nabral od Celjskih dobrotnikov 27 K, A. Kot 10 K, A. Kodrič 13 K 40 v, M. Gorenc 7 K, M. Gorenc 1 K, M. Kobal 1 K, F. Marolt 1 K, A. Marolt 10 v, M. Savšek 20 v, M. Rozman 1 K, U. Rivec 30 v, A. Grižon nabrala 9 K, Szoboscan J. 1 K, A. Kolenc 1 K, I. Bergant 6 K, J. Breznikar 20 v, M. Meh 1 K 20 v, po J. Peče 6 K, F. Kamin 20 K, M. Sak 1 K, N. Lagoja 40 v, Križnik 40 v, M. Waldhauser 40 v, preč. g. J. Palir 20 K, J. Turek 40 v, P. Marolt 40 v, M. Malnar 1 K, N. Malnar 1 K, I. Lunder 1 K, A. in J. Centa 60 v, M. Lovrenčič 2 K, M. Kovačič 20 v, F. in F. Kovačič 40 v, J. Perkan 50 v,

M. Reven 2 K, F. Petkovšek 2 K, J. Petkovšek 1 K, L. Burgar 2 K, U. Jeraj 2 K, M. Krumpčar 1 K, B. Ferčak 20 v, A. Sedej nabrala 6 K 40 v, preč. g. sup. F. Javšovec 23 K, M. Jeza 2 K, M. Udovič 1 K, K. Ozebek 20 v, U. Zalar 20 v, U. Strle 10 v, F. Germek 20 v.

Za vinar sv. Petra Klaverja: R. Širca nabrala v tobačari tovarni 28 K.

Za Zvezo otrok za Afriko je bilo nabranih 9 K. (Natančneje glej v „Zamorskem otroku“.)

Za mašno zvezo: Poslano v Ljubljano od posameznih udov 11 K, je bilo nabrano po: F. Kramar 2 K, M. Vider 26 K, Kern 2 K, Kranjc 3 K, Kastelc 3 K, A. Solar 2 K, E. Hutter 6 K, M. Bostelc 4 K, Kralič 2 K, I. Božič 2 K, A. Seljak 7 K, M. Zupančič 23 K, M. Pušnik 2 K, A. Zajdala 13 K, M. Vidmar 54 K, A. Polajžer 7 K, A. Grizon 44 K, J. Szoboscan 2 K, K. Trink 11 K, M. Pausič 15 K, Paulin 2 K, preč. g. O. Dalm. Franetović 70 K, F. Pocaž 3 K, A. Warmuth 2 K, J. Breznikar 126 K, J. Koren 6 K, J. Peče 12 K, M. Skwarce 6 K, J. Pečolar 13 K, M. Grebenc 9 K, A. Horvath 20 K, I. Derganc 2 K, F. Novak 8 K, A. Kreft 5 K, A. Sajovic 2 K, A. Sedej 2 K, preč. g. sup. F. Javšovec 47 K, A. Božičko 14 K, K. Knoblehar 11 K, M. Kaplan 4 K.

Za misijonsko zvezo nabrano po: J. Szoboscan 50 K, J. Pečolar 2 K 50, A. Sedej 2 K.

Podporniški prispevki: Grofica Chorinsky 10 K, N. Žurman 2 K 20 v, I. Zerovc 2 K, H. Čavnik 2 K.

Poslano v predmetih: Po preč. g. P. Plantariču od neimenovanega župnika en roket in stola.

Dobrotnikom misijonov! Pogosto morajo naši blagi dobrotniki dolgo čakati, preden dobe potrdila za poslano velikodušne darove. Vzrok te večkrat tako neljube zamude je, da dobimo mnogokrat denarne pošiljke brez obvestila, za kaj so namenjeni blagodušni darovi, kar rešitev znatno otežkoči. Ker pa, zlasti v teh nemirnih časih, vsakdo rad želi hitrega potrdila, ali smo denarno pošiljatev prejeli, prosimo blage dobrotnike v njih lastno korist, da na položnico ali potom pisma ali pa dopisnice pri vseh denarnih pošiljatkah natanko navedejo namen, v katerega pošljejo, n. pr.: naročnina za „Odmev“, pospeševalski prispevek, za seminariste, kruh sv. Antona, za Klaverjevo družbo ali kratko „za misijone“ (če se nič izrecnega ne želi) itd.

Upravništvo Družbe sv. Petra Klaverja.

Božične darilo.

Lepo božično darilo za ljubo mladino, obenem poučno in zabavno, ki pospešuje ljubezen do misijonov, so prejšnji letniki:

Zamorski otrok. Z mnogimi podobami, lepo rdeče vezan po K 1:20, lepo kartoniran po 1 krono. Po pošti 12 vinarjev več. Posamezni zvezki „Zamorskega otroka“ se dobijo po 10 vin. Pri večji naročitvi preč. g. katehetom in učiteljem, za šole in zavode znaten popust.

Klaverjev koledar 1917. Z resničnimi, jako zanimivimi povesticami in podobami iz življenja zamorčkov. Cena 30 vinarjev, s poštnino 36 vinarjev.

Mlada otroška srca so za vse dobro dovzetna. Če berejo o žalostnem položaju ubogih poganov, bodo šele prav spoznali in cenili veliko srečo, da imajo dobre katoliške starše in da so otroci sv. katoliške Cerkve. Vzbujalo se bo v njih hrepenenje, nesrečnim zamorskim otrokom pomagati in tudi nje pripeljati k nebeskemu Prijatelju. Radi prinesejo v ta namen male žrtve, kar tako blagodejno vpliva na njih vzgojo. Zato pričakuje obilnih naročil

Družba sv. Petra Klaverja
Ljubljana, Pred škofijo 8.